

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí 20. mája 2015 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **J. B. o návrhu na povolenie obnovy konania pre pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchatelstvom** podľa § 20 Trestného zákona, § 221 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4Nt 11/2014, o námietke zaujatosti vznesenej odsúdeným J. B. proti všetkým sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec odsúdeného J. B., vedená na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 4Tos 17/2015, **sa tomuto súdu neodníma.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 3. decembra 2014, sp. zn. 4Nt 11/2014-50, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného J. B. na povolenie obnovy konania, smerujúci proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Zvolen z 15. júna 2012, sp. zn. 2T 196/2007, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. marca 2013, sp. zn. 5To 84/2012, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený J. B. (č. l. 57 spisu), ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. R. P., advokáta, T. ul. č. X, Z. (č. l. 61 - 63 spisu).

Na Krajskom súde v Banskej Bystrici sa pod sp. zn. 4Tos 17/2015, vedie v trestnej veci odsúdeného J. B. konanie o návrhu na povolenie obnovy konania, v štádiu rozhodovania o sťažnosti proti prvostupňovému uzneseniu.

Odsúdený J. B. písomným podaním z 26. januára 2015 (č. l. 66 spisu) vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici a zároveň požiadal o odňatie veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici a jej prikázanie inému krajskému súdu.

V tejto súvislosti namietol, že Okresný súd Zvolen sa nepridržiaval pokynov Krajského súdu v Banskej Bystrici a bez zmeny právnej kvalifikácie skutku ho 15. júna 2012 odsúdil za obzvlášť závažný zločin podvodu, čo Krajský súd v Banskej Bystrici 19. marca 2013 svojím rozsudkom potvrdil, napriek hrubým procesným pochybeniam, ktoré sám vytkol Okresnému súdu Zvolen. Z uvedeného je preto zrejmé, že Krajský súd v Banskej Bystrici konal voči jeho osobe zaujato.

Ďalším dôvodom pre navrhovaný postup podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku je podľa neho aj fakt, že každý má právo, aby o jeho veci rozhodoval nestranný a nezaujatý súd, pričom toto právo zaručuje Ústava Slovenskej republiky ako aj Dohovor o ochrane základných ľudských práv a slobôd.

Súčasťou spisu sú aj vyjadrenia všetkých sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici (č. l. 70 až 78 spisu) k návrhu odsúdeného (s výnimkou JUDr. Márie Rišiaňovej, JUDr. Ing. Jána Gandžala, PhD., JUDr. Jána Škvarka z dôvodu práceneschopnosti a JUDr. Márie Trubanovej, PhD. z dôvodu stáže na Najvyššom súde Slovenskej republiky), z ktorých vyplýva, že ani jeden sudca tohto súdu sa necíti byť zaujatý v predmetnej veci a nemá žiaden vzťah k prejednávanej veci, ani k odsúdenému.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh v zmysle § 23 ods. 1 Trestného poriadku ako aj predložený spisový materiál a dospel k záveru, že v danom prípade nie je

daný dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici a jej prikázanie inému krajskému súdu. Zistil, že návrh odsúdeného nie je dôvodný.

Podľa ustálenej súdnej praxe námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, v danom prípade proti sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Nakoľko spoločne najbližšie nadriadeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici, t.j. tomu, ktorému odsúdený J. B. navrhuje odňať vec a ostatným krajským súdom, t.j. tým, ktorým navrhuje prikázať jeho trestnú vec, je Najvyšší súd Slovenskej republiky, je tento príslušný na rozhodnutie o navrhovanej delegácii veci.

Dôležitými dôvodmi treba predovšetkým rozumieť také dôvody, ktoré zaisťujú nestranné a zákonné prejednanie veci, náležité zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Dôvod zmeny miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. Delegácia veci sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva odsúdeného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku.

Jedným z dôvodov na postup podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku je zaujatosť všetkých sudcov príslušného súdu. V predmetnej veci z písomného vyjadrenia jednotlivých sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sa ani jeden z nich necíti byť v predmetnej veci zaujatý, resp. nemá žiaden vzťah k nej, ani k odsúdenému.

V predmetnej veci odsúdený J. B. vo svojom podaní neuviedol ani voči jednému sudcovi Krajského súdu v Banskej Bystrici žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného postupu pri prípadnom rozhodovaní v tejto veci.

Naviac odsúdený J. B. len všeobecne konštatoval, že Krajský súd v Banskej Bystrici sa dopustil procesných chýb v trestnom konaní, keď potvrdil rozsudkom zo dňa 19. marca 2013, sp. zn. 5To 84/2012, rozsudok Okresného súdu Zvolen z 15. júna 2012, sp. zn. 2T 196/2007, ktorá okolnosť ani v prípade akceptovania jej pravdivosti však sama o sebe bez ďalšieho ešte neznamená, že existujú aj skutočnosti odôvodňujúce postup podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku.

Právo na spravodlivé súdne konanie v trestnom konaní, ktorého súčasťou je aj právo na nezávislý a nestranný súd, na ktoré odsúdený poukazuje, ešte neznamená, že odlišné vyhodnotenie dôkazov týkajúcich sa ustálenia otázky viny zo strany všeobecného súdu oproti ich vyhodnoteniu toho času obžalovaným J. B. možno považovať za porušenie základného práva na súdnu ochranu (článok 46 Ústavy Slovenskej republiky).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, že trestnú vec odsúdeného J. B. Krajskému súdu v Banskej Bystrici neodníma.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. mája 2015

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová